

Column:

Op zoek naar balans tussen ruimte en risico

De herfst raast niet alleen buiten. Ze woelt ook door de Raphaëlstichting met deze vierde corona-golf. Met veel respect en dankbaarheid zien we hoe iedereen weer aan de bak is om te testen, prikken, afstemmen, extra uitleg te geven, richtlijnen te maken, etc. Ook de verwanten zien dat en spreken hun waardering via de verschillende raden uit.

Evenals de eerdere golven, heeft ook deze een eigen karakter en andere stekeligheden. Regels en maatwerk vragen een nieuw evenwicht. Ook in deze fase gebruiken we 4 basisuitgangspunten die ons helpen om keuzes te maken: kwaliteit van bestaan, veilige en gezonde werkplek, dragelijke werkdruk en maatschappelijk bijdragen aan lagere druk op de brede gezondheidszorg. Deze afwegingsruimte voor woonhuizen en werkplaatsen wordt als prettig ervaren. Het houdt er rekening mee dat we als individu niet altijd hetzelfde denken, voelen of willen: wel of niet vaccineren, daar wel of geen rekening mee houden, test-moe zijn...

Vrijheid voor de een is een beperking voor de ander. En wat is proportioneel, voor bewoner of medewerker? Je plek in dit dilemma speelt ook een rol. Als cliënt, verwant of professional heb je niet altijd hetzelfde belang. Dat kan spanning geven. Net zoals we in de rest van de maatschappij zien, verleidt deze spanning ons soms ook om verschillen te benadrukken. Ons op te winden over de consequenties van andermans keuzes.

Breek de spanning met wat we goed kunnen: verbinding in de relatie

In ons vak en vanuit de antroposofische inspiratie zijn we er goed in: naar de *mens* te kijken en in de *relatie* met die ander te onderzoeken wat nodig is.

Juist nu kan die kracht behulpzaam zijn. Om juist in verbinding te blijven, ook als het lastig wordt. Welk verlangen of welke angst zit achter het standpunt van de ander? Hoe kun je de ander in zijn zorg erkennen en ontmoeten? En mag jouw zorg of perspectief er dan naast staan? Kunnen we samen alternatieven bedenken? Zo ontstaan uit zo'n gesprek hele goede oplossingen. Ook een moreel beraad wordt op meerdere plekken zeer gewaardeerd om de dilemma's te bespreken of elkaars perspectieven te onderzoeken.

Boosters en quarantaine

Als bewoners onverhoopt in quarantaine of isolatie gaan, kijken we altijd naar wat we *wel* kunnen bieden als dagprogramma. Op maat! Soms is er ergens een lege ruimte waar toch een vorm van dagbesteding plaats kan vinden, of is er een moment op de dag waar op een bepaalde plek toch veilig een rondje gewandeld kan worden. We zijn trots op ons medisch team en ieder die erbij betrokken is om nu, begin december, al te starten met het zetten van de eerste boostervaccinaties bij

bewoners. In de loop van december ontvangen onze zorgmedewerkers een uitnodiging voor de booster. We vertrouwen erop dat het helpt om de zorg in ziekenhuizen te ontlasten en de kwaliteit van leven van onze bewoners te vergroten, doordat het virus iets minder ziek maakt en het besmettingsgevaar verkleint.

We (onder)zoeken de toekomst met hetzelfde instrument: verbinding

We zien ons als organisatie en gemeenschap voor *een ieder* die bij ons woont en werkt. Inclusief de individuele keuzes die mensen maken. Dat doen we vanuit de antroposofische waarden *en* in uitdrukkelijke verbinding met de gemeenschap binnen en buiten.

Door de verbinding open te houden met de dynamiek binnen onze gemeenschap én onze context, brengen we de dilemma's golf voor golf bij elkaar. We maken beleid dat past bij wat het virus doet en wat goed is voor de cliënten en de medewerkers. Dat lukt als we wakker blijven, in de dialoog met de mensen om ons heen.

Een vraag die deze week klonk is: "Wat doet de Raphaëlstichting als er 2G voor zorgmedewerkers komt?". Dan gaan we op dezelfde manier te werk. Luisteren, luisteren, wegen en de balans zoeken. We hebben in deze pandemie al vaak gedacht "Dit gaan we echt niet meemaken". Om vervolgens enkele dagen, weken of maanden later alsnog het dilemma op te zien doemen.

Vanuit de gedachte dat we er als stichting zijn voor ieder die bij ons woont en werkt, en met wat we nu weten, zijn we zeer terughoudend m.b.t. 2G of 3G of 1G. Net als rest van de zorgsector. Veel liever werken we samen aan creatieve oplossingen, dan dat we mensen uitsluiten. We hopen van harte dat dit dilemma zich niet ontvouwt tot een dwingende wat, maar een vraag die we samen goed kunnen hanteren.

Laten we dus vooral in contact blijven en het samen doen!

*Bas Holvast & Annemarie Zuidweg
Raad van Bestuur Raphaelstichting*